

Yttrande ang "naturvårdsprogram i Stenungsunds kommun".

20160328

Avsändare: LRF's kommungrupp, Stenungsund

I Kommunens vision 2035, står det inledningsvis att läsa "**Det goda samhället med framtidstro och utveckling med människan och naturen i centrum**". LRF ställer sej helt bakom denna vision och vill tacka för vår möjlighet att yttra oss initialt i arbetet med ett naturvårdsprogram i Stenungsunds kommun. Vi tror att vi har mycket att bidra med, då många av oss i sitt dagliga arbete har att förhålla sej till de förutsättningar naturen ger oss.

Ett aktivt jord och skogsbruket har under många år skapat stora delar av den natur vi idag alla kan njuta av. Och vi tror att ett område med fortsatt aktivt jord och skogsbruk – också ger den biologiska mångfald som eftersträvas.

Tyvärr har många av oss erfarenheter av att myndigheter konfiskerar vår mark – och ur ett markägar perspektiv är detta helt förkastligt! Frågor som det utökade strandskyddet, vattendirektiv och Natura 2000 är bara några exempel på där markägandet fylls av plikter, kostnader och begränsningar – och där den faktiska vinsten av vunnen naturvård ofta är svår att se för markägaren. Här krävs en betydligt bättre kommunikation från myndigheternas sida. Som exempel kan nämnas en 40 årig tallskog, där markägaren måste begära dispens för att såga ned ett träd eftersom skogen ligger i strandskyddat område. Vad är det för något i denna skogsdunge, som har så högt skyddsvärde??? Ofta är markområden uttagna efter karta, och inte efter faktiskt behov. Här är vår övertygelse att en tydlig kommunikation, där man tydligt och konkret kan diskutera VAD som behöver skyddas och HUR detta skydd på bästa sett kan uppnås. Sen anser vi givetvis att morot alltid är bättre än piska!

Inledningsvis i remissen kan vi läsa: "Vi har pekat ut områden (i den digitala kartan) som vi **hittills** vet är viktiga för att bevara den biologiska mångfalden i Stenungsunds kommun".

Vi ställer oss frågan, hur mycket mark anser ni ska ligga under restriktioner? Finns det något "maxtak"? Och är det inte rimligt att mark som man inser inte är särskilt skyddsvärd plockas ur områden med särskilda restriktioner? Vi har förstått att syftet är att ge möjlighet att söka ersättning till markägare som gör

naturvårdsinsatser, detta är givetvis positivt. Tyvärr har många markägare erfarenhet av ren konfiskering så här finns ett stort förtroende arbete att genomföra.

När det gäller skydd av skog har man i några län provat att arbeta enligt KOMET, som bygger på frivillighet och intresse från markägarens sida. Markägaren har då mot överenskommen ersättning upplåtit mark (50 års avtal) för naturvård. Detta har varit mycket positivt och vi anser det vara ett självklart mål att allt naturskydds arbete ska bygga på liknande principer.

I remissen står mycket att läsa om den biologiska mångfalden. Bla kan vi läsa att "Den snabba förlusten av arter vi ser idag uppskattas till mellan 1000 och 10 000 gånger högre än natural extinction rate".

Det är mycket möjligt att vi är dåligt pålästa i frågan, men detta är väl WWF's siffror och däri ligger ju även den mänskliga påverkan som sker över hela jordklotet. Vi skulle hellre se att man här gjorde en betydligt lokalare reflexion på vad som sker i vår natur.

Som jord och skogsbrukare ser vi ett behov av att inte störa den biologiska balansen. Här ser vi tyvärr med oro på att vi har fått in arter som inte fanns i alls den utsträckningen i vår lokala miljö för bara några årtionden sedan. Vi har betesskador i skogarna av kronhjort. Vi har skador på våra åkrar av vildsvin. Vi har betesskador på våra vallodlingar av kanadagäss, grågäss och vitkindade gäss. Säkert finns här flera exempel. På sid 10 kan vi läsa att "Främmande arter kan innebära ett hot mot enskilda arter och ekosystem. Att få bättre kunskap i sådana arter är ett av de regionala målen." Bra! Det är oerhört viktigt att dessa system inte blir för tungrodda. I en av våra grann kommuner har en aktiv djurbonde tvingats sluta pga de skador gässen (som man ej beviljat jakt på) åstadkommit. Här har man nu förlorat strandängar som betats under många många år och som nu kommer att förslyas. Ett resultat av allt för tungrott och stelbent naturvårdsarbete där kommunikationen mellan markägare och myndighet ej fungerat.

Senare på samma sida kan vi läsa: "År 2020 ska vardagslandskapet uppvisa en ökning av antalet arter." Vilka arter är det som åsyftas?

Vi kan även läsa att: "År 2020 ska förekomsten av invasiva arter i VG län inte ha ökat, jmf med 2009. Bra!! Men vilka arter åsyftas? Och finns det någon

handlingsplan? LRF hoppas absolut på att vi får vara med och medverka i detta arbete.

Vad ser ser då LRF för möjligheter att verka för en ökad biologisk mångfald i vår kommun?

Här ser vi att för att Stgd ska utvecklas till en attraktiv kommun krävs förutom tillgång till attraktivt boende och försörjningsmöjlighet en attraktiv miljö att vistas i. Här gäller det att beslutande i kommunen arbetar långsiktigt och medvetet för att möjliggöra att kommunen bibehåller eller allra helst ökar antalet "gröna" företagare. Här finns nämligen det förnyelsebara, som kommer vara lösningen i det hållbara samhälle vi nu behöver utveckla. Här finns djurägarna som med hjälp av sina betande djur kommer se till att bibehålla den biologiska mångfalden. Här finns intresserade människor, med mycket praktisk erfarenhet av att arbeta i och med naturen.

Tyvärr upplever vi att markägar perspektivet saknas i denna remiss, och därmed är det stor risk för att här blir ytterligare en förtroende kris pga dålig kommunikation och pålagda restriktioner.

Glädjande nog kan vi läsa i remissen under mål och tidsplan att "kommunen bör också i **förlängningen** bjuda in till dialog om hållbart jord och skogsbruk tillsammans mer markägare, berörda föreningar...."

Vi vill här uppmana till att **tidig dialog** är viktigt!!

Vi ser fram emot en inbjudan i detta ärende.

LRF, Stenungsunds kommungrupp

Katarina Johansson

P-A Larsson

Daniel Svensson

Agne Nilsson

Joakim Pettersson

Inger Bengts

Hans Johansson